HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הכי קאמר מקדישין לחיבורין וממירין כהן יכ כו'. כלומר מקדישין מבר מחל וממירין מחמי כן בתומם בהמה ומשמעינן הסי וממירין כהן דהסי דקאמר מקדישין מבריך לאו למיבחוליה מלא למיפשט קדושה בכולה בהמה דהי מבר מחל מבריך לאו מני למימר וממירין כהן להא מילתא רבי יוסי דאמר [י.] ממירין מבריך בעלימים מועה לחין ממירין עלימין כהן וכל שכן מבריך בחבריך ולקמני סיפא דהך יג] בריימא בפ' ג' מבל לא ממירין ומשמעינן לחין ממירין יד] בעלימים להם אמר מבר בהמה זו תמורה טו לא לקדשיה והייט מומר בתחילה הקדש מבתמורה לתחילת הקדש כי לקדשים חד מבר פשט בכולה ובתמורה כי אמר מבר זה תמורה תחת שלימה זו לא קדשה: **ועוברין שקדשו בשני אמן.** כגון ולד קדשים מע"פ שהן קדושין חין ממירין בהמה כל זמן שהן בשני אמן והא לאו משום מומר בקדשים מבתמורה קמני אלא משום דחבת ממירין בהן בבהמה שקדשה ע"י אחר מבר טו] חני אדם שחבלין בכל מקום [ג] ואינן נאכלין בעזרה מאי לאו תנאי היא דמר סבר קדושה חלה על עוברין ומר סבר אין קדושה חלה על עוברין לא הני תנאי בהא קא מיפלגי דמר סבר [ג] ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים ומר סבר [ד] ולדי קדשים [ב]בשני אמן הן קדושים [ז] ואיבעיא אימא חד תנא הוא חדא מהלין מתנייתא במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה [ח] וחדא מהנון שהקדישה מעוברת [ה] [ט] [ט] תניא רבי אליעזר אומר [ג]כלאים [ו]וטרפה ויוצא דופן טומטום ואנדרוגינום לא קדושין ולא מקדישין ואמר שמואל [ל]א קדושין בתמורה ולא מקדישין [יז] [לעשות] תמורה ותניא א"ר [יח] מאיר מאחר שאינן קדושין היאך מקדישין אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואחר כך נטרפה במקדיש ולד ויצא [יט] [דרך] דופן אלמא קדיש ולד אמרי בתם בשני תמימה אפילו בר פדא נמי מודי דקדיש לא נחלקו אלא בתם בשני בעלת מום בר פדא סבר כיון דאימיה לא [ה] מקדישין קדושת הגוף הוא נמי לא קדיש ורבי יוחנן סבר הני כב' בהמות נינהו אימיה היא דלא מיקדשא [כ]אבל הוא קדוש [ו] לישנא אחרינא [יט] [כ]אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינום אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים [ל]וכרבי יהודה שהיה אומר הולד עושה תמורה הלין הוא דלא קדשי גופייהו אבל עוברין אחרים קדושין אמר אביי תם בשני תמימה דברי הכל קדיש גופיה אלא כי פליגי [יט] בשני בעלת מום [כ] דבר פדא סבר כיון דאימיה [כא] נמי לא קדיש גופה איהו נמי לא קדיש אלא לדמי רבי יוחנן סבר [כב]עובר לאו ירך אמו הוא ואע"ג דאימיה לא קדשה לגופה ולד מיהא קדיש לגופיה: א"ר יוסי והלא במוקדשין האומר רגלה של זו כו':

תנו

[א] הכי קאמר מקדישין איברין וממירין בהן [ב] אבל לא ממירין [אברים] בהן ועוברים שקדשו בשני אמן אין ממירין בהן [ג] [ד] בולדי קדשים בשני אמן הוא דלא [ג] עבדין תמורה הא אבראי עבדי והא תנן אין [ה] הוולדות עושין תמורה הא מני רבי יהודה היא אי רבי יהודה אברין מי קדשי הא לר' יהודה לית ליה האומר רגלה של זו עולה כולה עולה אמר ליה הכא [ו] במאי עסקינן בדבר העושה אותה טרפה לימא כתנאי [ז] השוחט את החטאת ומצא בה בן ארבע חי [ח] קתני חדא [א]אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה ואינה נאכלת אלא לפנים מן הקלעים ואינה נאכלת אלא ליום [ט] אחד ותניא אידך נאכלת לכל [ב] אדם [ט] ונאכלין בכל מקום [ג] ואינן נאכלין בעזרה מאי לאו תנאי היא דמר סבר קדושה חלה על עוברין ומר סבר אין קדושה חלה על עוברין לא הני תנאי בהא קא מיפלגי דמר סבר [ג] ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים ומר סבר [ד] ולדי קדשים [ב]בשני אמן הן קדושים [ז] ואיבעיא אימא חד תנא הוא חדא מהלין מתנייתא במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה [ח] וחדא מהנון שהקדישה מעוברת [ה] [ט] [ט] תניא רבי אליעזר אומר [ג]כלאים [ו]וטרפה ויוצא דופן טומטום ואנדרוגינום לא קדושין ולא מקדישין ואמר שמואל [ל]א קדושין בתמורה ולא מקדישין [יז] [לעשות] תמורה ותניא א"ר [יח] מאיר מאחר שאינן קדושין היאך מקדישין אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואחר כך נטרפה במקדיש ולד ויצא [יט] [דרך] דופן אלמא קדיש ולד אמרי בתם בשני תמימה אפילו בר פדא נמי מודי דקדיש לא נחלקו אלא בתם בשני בעלת מום בר פדא סבר כיון דאימיה לא [ה] מקדישין קדושת הגוף הוא נמי לא קדיש ורבי יוחנן סבר הני כב' בהמות נינהו אימיה היא דלא מיקדשא [כ]אבל הוא קדוש [ו] לישנא אחרינא [יט] [כ]אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינום אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים [ל]וכרבי יהודה שהיה אומר הולד עושה תמורה הלין הוא דלא קדשי גופייהו אבל עוברין אחרים קדושין אמר אביי תם בשני תמימה דברי הכל קדיש גופיה אלא כי פליגי [יט] בשני בעלת מום [כ] דבר פדא סבר כיון דאימיה [כא] נמי לא קדיש גופה איהו נמי לא קדיש אלא לדמי רבי יוחנן סבר [כב]עובר לאו ירך אמו הוא ואע"ג דאימיה לא קדשה לגופה ולד מיהא קדיש לגופיה: א"ר יוסי והלא במוקדשין האומר רגלה של זו כו':

תנו [כג]**הא** מני ר' יהודה היא. יש ספריס גרסינן מי ר' יהודה היסא היסי מתוקמא דקתני ולא מבריך דמשמע תמורה הוא ולא עבדי מבריך לבהמה דקדשה תמורה על כל גוף בהמה משום דחבר דידיה בשלימו בשלימים הם מיקדש קדישי מבריך בתחילת הקדש מס הקדיש מבר מחל פשטה בכולה ליה והלא דיקא מבריך בעלימים הם שקדשו בשני אמן אין ממירין בהן [ג] [ד] בולדי קדשים בשני אמן הוא דלא [ג] עבדין תמורה הא אבראי עבדי והא תנן אין [ה] הוולדות עושין תמורה הא מני רבי יהודה היא אי רבי יהודה אברין מי קדשי הא לר' יהודה לית ליה האומר רגלה של זו עולה כולה עולה ומשמעינן במתורה לה מי משום דחבת ממירין בהמה בבהמה אי משום אמר ליה הכא [ו] במאי עסקינן בדבר העושה אותה טרפה לימא כתנאי [ז] השוחט את החטאת ומצא בה בן ארבע חי [ח] קתני חדא [א]אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה ואינה נאכלת אלא לפנים מן הקלעים ואינה נאכלת אלא ליום [ט] אחד ותניא אידך נאכלת לכל [ב] אדם [ט] ונאכלין בכל מקום [ג] ואינן נאכלין בעזרה מאי לאו תנאי היא דמר סבר קדושה חלה על עוברין ומר סבר אין קדושה חלה על עוברין לא הני תנאי בהא קא מיפלגי דמר סבר [ג] ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים ומר סבר [ד] ולדי קדשים [ב]בשני אמן הן קדושים [ז] ואיבעיא אימא חד תנא הוא חדא מהלין מתנייתא במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה [ח] וחדא מהנון שהקדישה מעוברת [ה] [ט] [ט] תניא רבי אליעזר אומר [ג]כלאים [ו]וטרפה ויוצא דופן טומטום ואנדרוגינום לא קדושין ולא מקדישין ואמר שמואל [ל]א קדושין בתמורה ולא מקדישין [יז] [לעשות] תמורה ותניא א"ר [יח] מאיר מאחר שאינן קדושין היאך מקדישין אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואחר כך נטרפה במקדיש ולד ויצא [יט] [דרך] דופן אלמא קדיש ולד אמרי בתם בשני תמימה אפילו בר פדא נמי מודי דקדיש לא נחלקו אלא בתם בשני בעלת מום בר פדא סבר כיון דאימיה לא [ה] מקדישין קדושת הגוף הוא נמי לא קדיש ורבי יוחנן סבר הני כב' בהמות נינהו אימיה היא דלא מיקדשא [כ]אבל הוא קדוש [ו] לישנא אחרינא [יט] [כ]אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינום אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים [ל]וכרבי יהודה שהיה אומר הולד עושה תמורה הלין הוא דלא קדשי גופייהו אבל עוברין אחרים קדושין אמר אביי תם בשני תמימה דברי הכל קדיש גופיה אלא כי פליגי [יט] בשני בעלת מום [כ] דבר פדא סבר כיון דאימיה [כא] נמי לא קדיש גופה איהו נמי לא קדיש אלא לדמי רבי יוחנן סבר [כב]עובר לאו ירך אמו הוא ואע"ג דאימיה לא קדשה לגופה ולד מיהא קדיש לגופיה: א"ר יוסי והלא במוקדשין האומר רגלה של זו כו':

תנו הקדישו מי לא לפשטה קדושה בכל הבהמה: **השוחט את החטאת.** כגון שעירה לחילו בשבה מי אפשר לילד מוך שנתה כדאיתא בבכורות (דף יט.): **ומצא** בה בן **ארבע** חי. לחילו בן ה' בבהמה דקה אינה ניתרת [מה]לרבנן בשמעתא לחו פרק בהמה המקשה (חולין דף עד.):

[כד]**כלאים וטומטום ואנדרוגינום מי אמר מוצא אלא בולדי קדשים.** [כה]מהן בהמת קדשים לאחר שקדשה אלמא קלים עובר מלקבלן בקדושין עובר ויוצא דרך דופן דהסי הוא דלא קדיש [כו] לגופיה למעבד תמורה הא לא יצא דרך דופן קדיש קדושה קמייתא קדושת קדושה [מו] שניך לנף י עיב. [מז] ג"ל מלקדשה ליה רבי יוסי דאמר רבי יוחנן [ש"מ] מכל מקום ג"ל לרי מאיר.

[כז]**הא** מני ר' יהודה היא. יש ספריס גרסינן מי ר' יהודה היסא היסי מתוקמא דקתני ולא מבריך דמשמע תמורה הוא ולא עבדי מבריך לבהמה דקדשה תמורה על כל גוף בהמה משום דחבר דידיה בשלימו בשלימים הם מיקדש קדישי מבריך בתחילת הקדש מס הקדיש מבר מחל פשטה בכולה ליה והלא דיקא מבריך בעלימים הם שקדשו בשני אמן אין ממירין בהן [ג] [ד] בולדי קדשים בשני אמן הוא דלא [ג] עבדין תמורה הא אבראי עבדי והא תנן אין [ה] הוולדות עושין תמורה הא מני רבי יהודה היא אי רבי יהודה אברין מי קדשי הא לר' יהודה לית ליה האומר רגלה של זו עולה כולה עולה ומשמעינן במתורה לה מי משום דחבת ממירין בהמה בבהמה אי משום אמר ליה הכא [ו] במאי עסקינן בדבר העושה אותה טרפה לימא כתנאי [ז] השוחט את החטאת ומצא בה בן ארבע חי [ח] קתני חדא [א]אינה נאכלת אלא לזכרי כהונה ואינה נאכלת אלא לפנים מן הקלעים ואינה נאכלת אלא ליום [ט] אחד ותניא אידך נאכלת לכל [ב] אדם [ט] ונאכלין בכל מקום [ג] ואינן נאכלין בעזרה מאי לאו תנאי היא דמר סבר קדושה חלה על עוברין ומר סבר אין קדושה חלה על עוברין לא הני תנאי בהא קא מיפלגי דמר סבר [ג] ולדות קדשים בהוייתן הן קדושים ומר סבר [ד] ולדי קדשים [ב]בשני אמן הן קדושים [ז] ואיבעיא אימא חד תנא הוא חדא מהלין מתנייתא במקדיש בהמה ואח"כ נתעברה [ח] וחדא מהנון שהקדישה מעוברת [ה] [ט] [ט] תניא רבי אליעזר אומר [ג]כלאים [ו]וטרפה ויוצא דופן טומטום ואנדרוגינום לא קדושין ולא מקדישין ואמר שמואל [ל]א קדושין בתמורה ולא מקדישין [יז] [לעשות] תמורה ותניא א"ר [יח] מאיר מאחר שאינן קדושין היאך מקדישין אי אתה מוצא אלא במקדיש בהמה ואחר כך נטרפה במקדיש ולד ויצא [יט] [דרך] דופן אלמא קדיש ולד אמרי בתם בשני תמימה אפילו בר פדא נמי מודי דקדיש לא נחלקו אלא בתם בשני בעלת מום בר פדא סבר כיון דאימיה לא [ה] מקדישין קדושת הגוף הוא נמי לא קדיש ורבי יוחנן סבר הני כב' בהמות נינהו אימיה היא דלא מיקדשא [כ]אבל הוא קדוש [ו] לישנא אחרינא [יט] [כ]אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינום אי אתה מוצא אלא בולדי קדשים [ל]וכרבי יהודה שהיה אומר הולד עושה תמורה הלין הוא דלא קדשי גופייהו אבל עוברין אחרים קדושין אמר אביי תם בשני תמימה דברי הכל קדיש גופיה אלא כי פליגי [יט] בשני בעלת מום [כ] דבר פדא סבר כיון דאימיה [כא] נמי לא קדיש גופה איהו נמי לא קדיש אלא לדמי רבי יוחנן סבר [כב]עובר לאו ירך אמו הוא ואע"ג דאימיה לא קדשה לגופה ולד מיהא קדיש לגופיה: א"ר יוסי והלא במוקדשין האומר רגלה של זו כו':

[כד]**כלאים וטומטום ואנדרוגינום מי אמר מוצא אלא בולדי קדשים.** [כה]מהן בהמת קדשים לאחר שקדשה אלמא קלים עובר מלקבלן בקדושין עובר ויוצא דרך דופן דהסי הוא דלא קדיש [כו] לגופיה למעבד תמורה הא לא יצא דרך דופן קדיש קדושה קמייתא קדושת קדושה [מו] שניך לנף י עיב. [מז] ג"ל מלקדשה ליה רבי יוסי דאמר רבי יוחנן [ש"מ] מכל מקום ג"ל לרי מאיר.

הגהות הב"ח

(א) גמ' מין ממירין כהן ואי בולדי:

הגהות הגר"א

[א] גמ' ה"ק מקדישין. הולכך להוסיף וממירין כמה מעום סיפא ושוברין שקדשו כו' כמ"ש רש"י (ולא כמוש' ד"ש פ"ק. ונראה דמש"ה כו'): [ב] **שם** ונאכלין. ל"ל ונאכלת: [ג] ואינן נאכלין בעזרה ל"נ וכ"ל ונאכלת לעולם וכ"ה לקמן בתף כה: [ד] **תניא** ר"מ. ל"ל תנן ר' אלעזר (עתוי"ט ספ"ח דיומעות): [ה] **דאמיה** לא מקדשין. ל"ל לא מקדיש: [ו] **ל"א** אבל כו' עד קדוש גנופיה ל"נ לפירש"י ולהגהרמ"ן ל"ל ל"ת תנן ר"מ עד ויוצא דופן אבל כלאים כו': [ז] רש"י ד"ה כמקדים וד"ה הני וד"ה כלאים ה"ת:

רבינו גרשום

תני הכי מקדישין אברין וממירין בהן: **ועוברין שקדשו בשבון אמן.** כגון שהקדישן ואח"כ נתעברו אין ממירין בהן ולעולם הא נמי בוולדי קדשים מיירי אבל בעוברין דעלמא ליכא למשמע מיניה אכתי דקדישי: **אי ר' יהודה.** אימא רישא מקדישין אברין וממירין בהן (והיכי) והיינו ממירין בהן והא ליח ליה לר' יהודה האומר רגלה של זו עולה כולה עולה והכי נמי לענין תמורה: **א"ל** ר' **יוחנן הא מודי ר' יהודה דאי הקדיש אבר שהנשמה תלויה בו דקדשה בולה.** ובהוא אבר קאמר מקדישין איברין וממירין בהן ולעולם בוולדי קדשים קא מיירי: **ל"א אבל לא ממירין כתני מיתת מקדישין עוברין.** א"ל כגון דאקדשינהו לדמיהו דכוותה גבי אברים דאקדשי איברים לדמיהו וטעמא משום דאקדשינהו לדמיהו אין ממירין הא אקדשינהו לגופיהן קדשי למעבד תמורות הא אמר ר' יהודה אברים לא קדשי למיהוי כולה תמורה ולימא לאוקומה כר' יהודה א"ל כי תנן מקדישין עוברין בוולדי קדשים קתני אי בולדי קדשים כר' כדתרצינן לעיל בלישנא קמא: **ומצא בה בן ארבעה חי.** בבהמה דקה מיירי דמיעברה לה' חדשים: **בהוייתן** הן קדושים. בשעה שיצאו לאויר העולם ובתראה ג] דנתעברה ובטוף הקדושה דלא קדיש וולד דלא אקדיש אלא אם לחודה: **אין קדשין.** להיות תמורת קדשים: **ואין מקדישין.** לעשות תמורה שאם הקדשים הן כלאים וטרפה לא אלימי דלא קדישי למיתפס בהמת חולין בתמורתן: **תניא.** אמר ר' קאי אדר' אלעזר: **אלא אי אתה מוצא.** דאיצטריך למימר דלא מקדישין אלא במקדיש בהמה ואח"כ נטרפה דמעיקרא קדושה כר' הויא שלימה והשתא כי נטרפה לא מקדשה לעשות תמורה: **וכן במקדיש וולד במעי אמו ואח"כ יצא** דרך דופן: (דמעיקרא קדיש והשתא כי יצא דרך דופן לא מקדיש לאיתפוסי תמורה) אבל טרפה (כי) מעקרא קודם הקדש ויוצא דופן (לאחר) (מאחר) שנולד לא קדשי גבי קדשים. והאי לאחר שהקדיש יצא דרך דופן והאי ואח"כ יצא דרך דופן כגון שנגמטו או שנעקרו כותלי בית הרחם אלמא קדיש וולד במעי אמו ותיובתא לבר פדא: **אמרי בעובר תם במעי תמימה אפי' בר פדא מודי ל"ת** יוחנן דקדיש. דומיא דהאי מקדיש וולד ואח"כ יצא דרך דופן דהיינו תם במעי תמימה כל זמן שהוא במעיה לא נחלקו כו': **ל"א אבל טומטום וכ"אים ואנדרוגינום אי אתה מוצא כו'.** כלומר הני תרי טרפה ויוצא דופן מצית מוקמת לה אפי' בחולין דאמרת אבל כלאים וטומטום ואנדרוגינום אי אתה מוצא בקדשים דקדישי אלא בוולדי קדשים בעוברי קדשים דהני לא הוו להו שעת הכושר מעולם דמשעת יצירת נפסלו נעשו כלאים וטומטום ואנדרוגינום (אלא) לא קדשו אלא אגב אימיהו להכי קאמר אי אתה מוצא אלא בוולדות קדשים וכר' יהודה דאמר הולד עושה תמורה: **השין הוא ד"א** קדשין גופייהו. אלא אגב אימיהו דלא קדישי אלא לדמים משום דבעלי מומין נינהו אבל עוברין אחרינן נינהו קדישי גופייהו אפי' במעי אימן חולין וקשיא לבר פדא אמר אביי בתם במעי תמימה כל זמן שהוא

ג) נראה ל"ל ובתראה להקדישה ולנטוף נתעברה וכו'.

תום' ד"ה הא מני ר' יהודה היא וכו' אבל ת"ק פליג עליה. גליון והא דאמר בפ' בהמה המקשה דר' יוסי טעמא דאמר דנפשיה קאמר היינו לפי המתרץ דמודה ר' יהודה וה"ק והלא במוקדשין לדידי ולדידכו נמי בדבר שהנשמה תלויה בו ומהיכי נמי בתמורה כן. תו"ח: **תום' ד"ה הכי קאמר וכו' על ידי קדושת אבר ממירין בכל הבהמה.** עין בהשמטות בסוף המסכת: **שם מי קדיש.** עין בהשמטות בסוף המסכת: **תום' ד"ה ומצא בן ד' וכו'.** דאי בן חמש הוי ליה כלי חדשיו בבהמה ואינו ניתר בשחיטת אמו לר"מ דאמר כלו לו חדשיו טעון שחיטה. תו':